

Régi kovácsoltvas-dísszé változtatlak

Paversiu tare senu kaldiniu ornamentais ...

Ódon, porlepte

kovácsoltvas-díszet varázsolok belőled.

Hosszúkás kék növényeiből nem marad más,

csak tőzeg.

És földből kihaló pajszt emelek ki

színezüst véseteiből.

Csak a rém, varjaid

rikácsa a középkori téren elő ne jöjjön.

Hisz a távoli halálos szétbontatás

nem oszthat meg

engem s téged.

Hisz mint a kék üveg fénye vagy nekem,

inkrusztált része a régi fémnek.

*Vilnius
Budapest*

*Judita Vaiciunaitė
Fordította: Bajcsi Cecília*

Névtelen forrás

Bevarde versme

Mint forrás a katedrális alatt,
még most, ha enged a köd tere, nyílj meg
s éleszd fel, akárha a fénypatak,
irgalmatlanul áraszd el a szívet.

Mint az ég, légy hideg és azúrkék,
s mint várrésből a Neris felett,
lásd meg a sirályok röpülését,
mikor a szárnyuk széllel telített.

Mint zajláskor a kásajég, zengj,
utcák áradatán fuss lefele,
hisz a hangnak, amely a napba tér meg,
névtelen forrás az eredete.

*Vilnius
Budapest*

*Judita Vaiciunaitė
Fordította: Bajcsi Cecília*

Vilnius. Archeológia

Feltártuk a kőfalakat,
ajtó-vagy kapuzárny keretét,
a hideg lépcsőfokokat,
hol mind mélyebbre süllyed az ég,
feltártuk az úttest kopogását —
több évszázad sanyarú leletét.

Feltártuk a szegényes tróját,
felszínre került az apró pompeji,
a földmélyi város szent horizontja
— és fekélyes mészkövei,
feltártuk gyökereink a kőből
— mind fájdalommal teli.

Feltártuk újra az átlátszó peremű
álom- vagy jéglépcsőzeteket,
az ívelt pályájú kristálybányát —
melytől a szívkamra bal kéz felől remeg,
feltártuk a kályhacsempe zöldjét
és a gyertya tüzét, amelyet
föltő tenyerekkel óvunk a szélről.

Vilnius
Budapest

Judita Vaiciunaitė
Fordította: Bajcsi Cecília

Érmezei-Rauschenbergen: A Föld emlékezete I-IV.